

tekst: Cécile Cense-Nijkamp - fotografie: Ron Moeilijker

ZIELS GELUKKIG BIJ DE STAMPERTJES

Op steenworp afstand van het Bloemendaalse bos, de hertenkamp en de Bloemendaalse winkelstraat bevindt zich een bijzondere dagopvang, die volledig wordt gerund door uiterst betrokken vrijwilligers.

‘De geboorte van een kind met een beperking zet het leven van de ouders op zijn kop’

In de knusse woonkamer van dagopvang De Stampertjes scharrelen aan het eind van deze woensdagmiddag nog twee kindjes rond, die enthousiast worden begroet door hun vaders. Tijd om weer naar huis te gaan!

De vrijwilligers die er werken vangen jonge kinderen op die intensieve ondersteuning nodig hebben, met als doel hun ouders even te ontlasten. De opvang bestaat al meer dan 25 jaar.

Respijtzorg

Anneke Kesler is sinds tweeënhalp jaar bestuurslid van De Stampertjes. Ze legt uit dat oprichtster Etty Bischoff destijds vooral de ouders van kinderen met een beperking wilde ontzorgen: “De geboorte van een kind met een beperking zet het leven van de ouders op zijn kop. Er bestaat een prachtig woord voor deze vorm van ontzorgen: respijtzorg.”

De Stampertjes is een laagdrempelige opvang voor nul- tot vierjarigen voor wie vaak nog geen eensluidende indicatie is gesteld. Het is daardoor onduidelijk waar en wanneer zij kunnen worden opgevangen. Bij De Stampertjes zijn ze dan al welkom. “Onze opvang draait op giften, donaties en subsidies,” benadrukt Anneke. “Ouders betalen slechts een kleine bijdrage. Donateurs hebben het woonhuis aan de Boslaan aan ons in gebruik gegeven. Ook de mooie fietskar voor uitstapjes is gedoneerd, evenals de renovatie van de speciale snoezelkamer.”

Professionaliteit

“Vrienden van mij hadden hier een kindje, zo kende ik de opvang,” vertelt Anneke. “Met een regionaal evenement

had ik al eens geld ingezameld voor De Stampertjes. Ik was onder de indruk van de professionaliteit en van het stevige bestuur met enorm betrokken mensen. De vrijwilligers op de groepen zijn veelal zeer ervaren in de zorg. Zij vinden het fijn om met jonge kinderen te werken. Toen ik zelf met pensioen ging, liet ik weten dat ik best in het bestuur zou willen. Toevallig vertrok daar net iemand en was ik zeer welkom.

Mijn achtergrond als jeugdarts in Amsterdam komt goed van pas. Ik heb zelfs een tijd op de groep gewerkt, toen daar iemand uitviel. Dat was ontzettend leuk en vooral ook heel nuttig. Ik leerde de organisatie snel kennen en deed ideeën op voor verdere verbetering. De opvang voldoet uiteraard aan alle eisen en wordt gecontroleerd door de GGD. Ik vond het belangrijk te zorgen voor regelmatig contact met andere zorgverleners die betrokken zijn bij onze kinderen. Daarover heeft het bestuur nieuwe afspraken gemaakt. Ook is er veel aandacht voor hygiëne en over hoe te handelen wanneer er een virus rondwaart. Verder proberen we met het bestuur nieuwe donaties en subsidies te werven voor De Stampertjes.”

Andere wereld

Tineke van Rijswijk werkte jarenlang als orthopedagoog in revalidatiecentrum Heliomare. Na haar pensionering wilde ze nog geen afscheid nemen van het werken met kinderen. Via de Vrijwilligerscentrale kwam ze terecht bij De Stampertjes. Daar is ze al veertien jaar elke woensdag: “Bij Heliomare hielp ik ooit de opvang voor nul- tot vierjarigen opzetten. Zoiets bestond in die tijd nog helemaal niet. Ik weet vanuit de praktijk hoe zwaar ouders het hebben. Als je een kind krijgt met een beperking, moet je je verwachtingen flink bijstellen. Je komt in een totaal andere wereld terecht. Ik vind het fijn om wat te kunnen betekenen voor ouders door ervoor te zorgen dat zij wat vaker hun handen vrij hebben.”

Toen ze nog bij Heliomare werkte, kende Tineke De Stampertjes al. Soms verwees ze er ouders naartoe. “Ik vind het ontzettend leuk om hier inmiddels zelf te werken. Dat doe ik het liefst een volle dag, zodat ik de kleintjes zie binnenkomen en ze ook weer kan uitzwaaien.” Ze merkt dat het voor ouders van kinderen met een beperking lastiger wordt een goede

plek te vinden in de opvang, op school en bij zorginstellingen. “Kinderen blijven steeds vaker nog bij ons na hun vierde verjaardag. Het voelt naar als er nergens plek is voor jouw kind. Je eigen leven staat daardoor ook in de wachtstand. Daarom vind ik het belangrijk er voor deze ouders te zijn. Als zij gelukkig zijn, is dat ook goed voor hun kinderen.”

Blijde indruk

Vader Arjen Boelens komt deze middag Evi van tweeëneenhalf ophalen. Evi heeft sinds twee maanden een zusje en je ziet meteen dat ze thuis goed oplet. Ze poetst het gezichtje van een pop en houdt deze omhoog voor een boertje. Arjen vertelt

dat het gezin via het consultatiebureau bij de opvang terecht kwam. Hij vindt het er geweldig voor zijn dochter, die is geboren met het downsyndroom: “Evi is extra gevoelig voor drukte, geluid en ziektekiemen. Hier is het kleinschalig; ze kon rustig wennen en heeft er vriendjes. Ze weet precies wanneer ze naar De Stampertjes gaat en maakt een blijde indruk wanneer ik haar ophaal. Soms wil ze niet eens mee naar huis.”

Sociaal gegroeid

Bij De Stampertjes kunnen kinderen met uiteenlopende beperkingen terecht. Twee begeleiders vangen maximaal vier kinderen tegelijk op. “Dat houdt de drukte behapbaar voor Evi,” merkt Arjen. “Dank-

zij deze opvangplek hebben mijn vrouw Lucy en ik meer ruimte voor onszelf en voor ons werk. Daar zijn we ontzettend blij mee. Bij de opvang weten ze wat Evi nodig heeft. De begeleiders sluiten aan bij wat wij thuis ook doen, zo gebruiken ze de kindgebaren die wij leren van de logopedist. Hiermee kan Evi laten zien wat ze wil of voelt.” Arjen hoopt dat z’n dochter straks naar een reguliere basisschool kan. Hij is zich alvast aan het oriënteren. “Aan de manier waarop ze speelt, merken we dat Evi hier sociaal echt is gegroeid.” ■

Wil je De Stampertjes steunen of zoek je meer informatie? Kijk op destampertjes.nl of mail naar info@destampertjes.nl.